

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laeiksi liikennevakuutuslain, potilasvahinkolain, tapaturmavakuutuslain, vakuutusyhtiölain ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 33 ja 49 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 226/1996 vp laeiksi liikennevakuutuslain, potilasvahinkolain, tapaturmavakuutuslain, vakuutusyhtiölain ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 33 ja 49 §:n muuttamisesta. Eduskunnalle on sosiaali- ja terveysvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 38/1996 vp.

Eduskunta edellyttää hallituksen seuraavan ja valvovan kiinteästi yhteistakuuta koskevan

järjestelmän toimivuutta ja sitä, että kotimaiset ja ulkomaiset yhtiöt ovat mahdollisimman samanlaisessa asemassa, ja ryhtyvän tarvittaessa toimenpiteisiin lainsäädännön muuttamiseksi. Tapaturmavakuutuksen perusteella kartutetut yhteistakuuerät tulee eritellä tapaturmavakuutuslain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden taseuuttelossa.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

liikennevakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/59) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä huhtikuuta 1993 annetussa laissa (361/93), ja lisätään lakiin uusi 19 b—19 e § seuraavasti:

17 §

Liikennevakuutuskeskus on ensisijaisessa vastuussa vakuuttamattoman, tuntemattoman sekä sellaisen moottoriajoneuvon Suomessa aiheuttamasta liikennevahingosta, jonka pyyvä kotipaikka on muualla kuin Suomessa. Jos vakuutuksenantaja lopulta todetaan korvausvelvolliseksi, keskuksella on oikeus saada tältä takaisin suorittamansa määrä. Lisäksi keskus huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty keskukselle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai

konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, keskuksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun keskus on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy keskukselle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

4 luku

Liikennevakuutus

19 b §

Tämän lain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua

siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta liikennevakuutuskeskus on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutuksenottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

19 c §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutuksenottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutuksenottaja velvoittaa maksamaan liikennevakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutuksenottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos liikennevakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrättävän lisävakuutusmaksun suuruus on kunkin vakuutuksenottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruinen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseen ja jos tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille lii-

kennevakuutuksenottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutuksenottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee liikennevakuutuskeskus. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpanulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

19 d §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutuksenottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta liikennevakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat liikennevakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen liikennevakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön liikennevakuutuksesta saaman taikka tällä vakuutuksella katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitetusta vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Maksuunpanulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennakko sekä viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätös-

tä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään.

tai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

19 e §

Liikennevakuutuskeskuksella on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitys-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan sen voimantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Laki

potilasvahinkolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/86) 5 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (363/95), ja lisätään lakiin uusi 5 a—5 d § seuraavasti:

5 §

Vakuutuksenantaja

Kaikkien potilasvakuutustoimintaa Suomessa harjoittavien vakuutusyhtiöiden on kuuluttava potilasvakuutusyhdistykseen. Yhdistys hoitaa tämän lain mukaisen korvaustoiminnan ja voi myöntää vakuutuksia jäsenyhtiöidensä lukuun. Yhdistys vastaa vahingosta silloin, kun vakuutuksen ottaminen on laiminlyöty, sekä määrää ja perii 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun korotetun vakuutusmaksun. Lisäksi yhdistys huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilan ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty yhdistykselle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, yhdistyksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun yhdistys on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy yhdistykselle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

5 a §

Vakuutuksen ottaminen toisesta vakuutusyhtiöstä

Tämän lain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta potilasvakuutusyhdistys on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutuksenottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

5 b §

Lisävakuutusmaksu

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta, vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutuksenottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutuksenottaja

velvoittaa maksamaan potilasvakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutuksenottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos potilasvakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrätyn lisävakuutusmaksun suuruus on kunkin vakuutuksenottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruisen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseen ja jos tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille potilasvakuutuksenottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutuksenottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee potilasvakuutusyhdistys. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukaan.

Lisävakuutusmaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/61) säädetään.

5 c §

Yhteistakuumaksu

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutuksenottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta potilasvakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat potilasvakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen potilasvakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön potilasvakuutuksesta saaman taikka tällä vakuutuksella katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitettua vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennako sekä viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa säädetään.

5 d §

Oikeus saada tietoja

Potilasvakuutusyhdistyksellä on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitys- tai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jäl-
keen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 20 päivänä elokuuta 1948 annettuun tapaturmavakuutuslakiin (608/48) uusi
38 a—38 d § seuraavasti:

3 luku

Vakuutuslaitokset sekä niiden ja vakuutusnottajain väliset oikeudelliset suhteet

38 a §

Tämän lain mukaiset pakolliset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutusnottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutusnottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvitysesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta Tapaturmavakuutuslaitosten liitto on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutusnottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

38 b §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin johdosta tämän lain mukaiseen pakolliseen vakuutukseen perustuva korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutusnottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutusnottaja velvoittaa maksamaan tapaturmavakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olo-

suhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutusnottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos tämän lain mukaista pakollista tapaturmavakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrätyn lisävakuutusmaksun suuruus on kunkin vakuutusnottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruinen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseksi ja jos tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille vakuutusnottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutusnottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee Tapaturmava-

kuutuslaitosten liitto. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkeineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

38 c §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tässä laissa tarkoitettuun pakolliseen vakuutukseen perustuva korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutuksenottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta mainittua vakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat tämän lain mukaista pakollista vakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen tapaturmavakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön tämän lain mukaisista pakollisista vakuutuksista saaman taikka näillä vakuutuksilla katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitettusta vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei

ole suoritettu viimeistään eräpäivään mennessä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennakko sekä viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty liitolle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, liiton velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun liitto on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy liitolle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

38 d §

Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitys- tai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/79) 10 luvun 2 §:n 3 momentti sekä 15 luvun 10 §:n 3 momentti ja 14 §:n 1 momentti,
 sellaisena kuin niistä on 15 luvun 14 §:n 1 momentti 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (389/95), sekä
lisätään 10 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla lailla, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, seuraavasti:

10 luku

Tilinpäätös ja konsernitilinpäätös

2 §

 Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuustapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvaus- ja muita määriä sekä liikennevakuutuslain (279/59) ja tapaturmavakuutuslain (608/48) mukaisten vakuutusten yhteistakuuerää ja runsasvahinkoisten vuosien varalta vastuupillisesti laskettavaa tasoitusmäärää.

Vakuutusyhtiön on kartutettava yhteistakuuerää liikennevakuutuslain 19 d §:ssä ja tapaturmavakuutuslain 38 c §:ssä tarkoitetun maksuvelvollisuuden varalta siten kuin ministeriö tarkemmin määrää. Yhteistakuuerää voidaan käyttää ainoastaan edellä mainitun maksuvelvollisuuden täyttämiseksi.

15 luku

Selvitystila ja purkaminen

10 §

 Ennen erityisen selvityspesän lopullista selvittämistä saadaan siitä suorittaa maksuja ainoastaan ministeriön luvalla. Liikennevakuutuslakiin, potilasvahinkolakiin ja tapaturmavakuutuslakiin perustuvat korvaukset tulee kuitenkin maksaa näiden lakien mukaisesti. Tätä varten erityisen selvityspesän hallinnolla on oikeus ottaa lainaa korvausten maksamisen turvaamiseksi.

14 §

Jos sopimusta vakuutuskannan luovuttamisesta ei ole saatu aikaan eikä uutta yhtiötäkään ole perustettu yhden vuoden kuluessa selvitystilän alkamisesta, ministeriö voi määrätä ajankohdan, jolloin muut kuin liikennevakuutuslain, potilasvahinkolain ja tapaturmavakuutuslain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa, sekä ajankohdan, jolloin mainittujen lakien mukaisten vakuutusten vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus siirretään erityisestä selvityspesästä liikennevakuutuskeskuksen, potilasvakuutusyhdistyksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnoitavaksi. Vakuutuskannan ja sitä vastaavan omaisuuden siirtämisestä on soveltavin osin voimassa, mitä 16 luvun 3 §:n 1—3 momentissa säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta. Sen estämättä, mitä 15 luvun 10 §:ssä säädetään, 10 luvun 2 §:ssä mainittua yhteistakuuerää vastaava suhteellinen osuus vastuuelan katteena olevasta omaisuudesta on kuitenkin käytettävä ensisijaisesti kyseisten lakien perusteella korvauksen oikeutettujen hyväksi. Tämän jälkeen on erityisen selvityspesän muu kuin edellä mainittu omaisuus, jollei toisin sovita, muutettava rahaksi ja jaettava niille, joilla vakuutussopimuksen perusteella on siihen oikeus, heidän vastuuelkaosuksiensa mukaisessa suhteessa. Jos kuitenkin on kysymys lakisääteistä eläkevakuutusliikettä harjoittavasta vakuutusyhtiöstä, erityisen selvityspesän omaisuus on käytettävä ministeriön määräämällä tavalla niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat siitä, että samanlainen eläketurva järjestetään toisessa vakuutusyhtiössä. Tällöin on ensisijaisesti pyrittävä pienen-

tämään työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentin soveltamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 33 ja 49 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/95) 33 § ja 49 §:n 3 momentti seuraavasti:

33 §

Vastuuvelka

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on Suomessa harjoittamansa ensivakuutusliikkeen osalta laskettava vastuuvelka. Se muodostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta siten kuin vakuutusyhtiölain 10 luvun 2 §:n 2—6 momentissa säädetään.

49 §

Selvitysmiesten asettaminen

Jos selvitysmiehet eivät ole yhden vuoden kuluessa toimiluvan lakkaamisesta aikaansaaneet sopimusta vakuutuskannan luovuttamisesta 66 §:n mukaisesti tai jollei vakuutusliikettä muutoin ole sanotussa ajassa selvitetty, ministeriö voi määrätä ajankohdan,

jolloin muut kuin liikennevakuutuslain (279/59), potilasvahinkolain (585/86) ja tapaturmavakuutuslain (608/48) mukaiset vakuutukset päättyvät, sekä ajankohdan, jolloin mainittujen lakien mukaisten vakuutusten vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus siirretään erityisestä selvityspesästä liikennevakuutuskeskuksen, potilasvakuutusyhdistyksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnoitavaksi. Vakuutuskannan ja sitä vastaavan omaisuuden siirtämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 16 luvun 3 §:n 1—3 momentissa ja tämän lain 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta. Muutoin noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996